

Jeg antager, at man nok kan faa sine Indkøb gjort før Kl. 7, hvis den paagældende Kommunalbestyrelse med Ministerens Sanktion finder, at det er det rette Tidspunkt. Derimod er jeg ganske enig med Ministeren i, at det ikke vil være rigtigt at gaa endnu videre.

Foruden disse Ændringer og enkelte andre, for største Delen dog af mindre Betydning, foreligger der i nærværende Lovforslag adskillige nye Bestemmelser. Der er for det første en Bestemmelse om, at Personalet i en hel Del Virksomheder skal have en samlet Hviletid fra det Øjeblik, Butikken lukkes, til den tages i Brug igen næste Morgen, af 10 Timer, og i Forretninger med flere Medhjælpere 11 Timer. Ud fra den Betragtning, der ligger til Grund for Forslaget, er der intet at sige til, at man træffer Bestemmelser om den Slags Ting, og det kan maaske være nyttigt, men det vilde vistnok have været endnu nyttigere, hvis man samtidig kunde bestemme, at den forøgede Fritid, der opnaas, skulde bruges paa forstandig Maade. Men det kan jo komme næste Gang. En Bestemmelse, som ogsaa er ny, er, at Personalet ikke maa bruges Helligdages Formiddag efter Kl. 9. Det kan godt være, at der i den Henseende sker nogle Misbrug. Det ærede Medlem, der talte før mig, henledte Opmærksomheden paa, at det maaske kunde medføre Vanskeligheder at indføre denne Bestemmelse. Det gælder i det hele taget om denne Lov, at der let opstaar Vanskeligheder, fordi de forskellige Forretninger griber ind i hverandre; naar man foretager en Rettelse eet Sted, begaar man en Fejl paa et andet Sted. At komme til noget virkelig ideelt her, anser jeg for umuligt. Før da jeg talte om de Forandringer, Folketinget foretog i Lovforslaget i Fjor, glemte jeg at gøre opmærksom paa en Ting, der nu er rettet tilbage igen, nemlig at man i Fjor undtog Frisørvirksomheder. Det var Damefrisørinderne, der bevægede Folketinget dertil, og det var vel nok nærmest under den Forudsætning, at disse Damer i Regelen var ene om deres Arbejde og ikke havde nogen videre Medhjælp. Det maatte da kunne overlades til dem selv at bestemme, hvornaar de havde Lov til at virke. Men allerede i Fjor blev der gjort opmærksom paa, at den nævnte Forudsætning ikke er rigtig, at

der omtrent var lige saa mange Medhjælpere, som der var Principaler, i Faget. De har følt deres Interesser truet og vedtaget en Resolution. Forholdet er nu blevet, at den højtærede Minister er vendt tilbage til Forslaget fra i Fjor, som Folketinget forandrede, og har taget Frisørvirksomheden med. Hvordan det saa skal gaa med Tjenestepigerne og Fabrikpigerne, der ikke kan faa deres Haar behandlet, hvilket spillede en ikke ringe Rolle i Motiveringen i Fjor, ved jeg ikke. Men man kan maaske sige, som Indenrigsministeren sagde i Fjor, at det er gaaet hidtil, og saa kan det vel ogsaa gaa i Fremtiden. Jeg er ogsaa tilbøjelig til at mene, at den Rensning af Haaret, som er nødvendig i hygiejnisk Henseende, maa kunne foretages, uden at man behøver at gaa til Damefrisører. Jeg er dog ikke særlig sagkyndig paa dette Omraade.

Der er saa den gamle Bestemmelse om Siddepladser i Forretningen, for at Personalet kan sætte sig lidt ned i ledige Stunder, naar der ingen Kunder er i Butikken. Det er vist meget hensigtsmæssigt, at Personalet kan komme til at sidde ned, og jeg vilde finde det rimeligt, om Forretningerne anskaffede Siddepladser og lod Personalet sidde ned, naar det ikke har andet at gøre, især naar det, som man jo maa antage efter de foreliggende Erklæringer, kan være skadeligt for unge Mennesker, særligt unge Kvinder, hvis de skal staa op hele Dagen. Men sidste Gang, denne Sag var for her i Tinget, blev den stemt ned med et ganske lille Overtal, og jeg skal ikke nægte, at jeg var ret virksom for at faa Bestemmelsen ud. Jeg maatte jo erkende, at med Butikslukning har denne Bestemmelse i alt Fald ikke noget at gøre.

Men jeg er i det hele taget noget betænkelig ved den stadige Udvidelse af det offentlige Formynderskab i Forhold som disse. Jeg taler her paa egne Vegne, men der er ikke saa faa i mit Parti, der nærer lignende Betæneligheder. Man kan ganske vist sige, at i alt Fald nogle af de paagældende selv er kommet og har bedt om dette Formynderskab. Det er blevet sagt af Butiksejere, om man ikke vilde paalægge dem at lukke til bestemt Tid, de vilde naturligvis saa gerne selv, men de kunde